

EVROPSKA UNIJA

EVROPSKI PARLAMENT

SVET

**Strasbourg, 22. november 2023
(OR. en)**

**2022/0147 (COD)
LEX 2273**

**PE-CONS 37/1/23
REV 1**

**CONSOM 251
MI 561
COMPET 663
EF 190
ECOFIN 636
DIGIT 128
CYBER 169
CODEC 1197**

**DIREKTIVA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA O SPREMEMBI DIREKTIVE
2011/83/EU GLEDE POGODB O FINANČNIH STORITVAH, SKLENJENIH NA DALJAVO, IN
RAZVELJAVITVI DIREKTIVE 2002/65/ES**

DIREKTIVA (EU) 2023/...
EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 22. novembra 2023

**o spremembi Direktive 2011/83/EU glede pogodb o finančnih storitvah,
sklenjenih na daljavo, in razveljavitvi Direktive 2002/65/ES**

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 114 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

po posvetovanju z Evropsko centralno banko,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora¹,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom²,

¹ UL C 486, 21.12.2022, str. 139.

² Stališče Evropskega parlamenta z dne 5. oktobra 2023 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 23. oktobra 2023.

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Direktiva 2002/65/ES Evropskega parlamenta in Sveta¹ določa pravila na ravni Unije v zvezi s trženjem finančnih storitev potrošnikom na daljavo. Hkrati Direktiva 2011/83/EU Evropskega parlamenta in Sveta² med drugim določa pravila, ki se uporabljajo za pogodbe o prodaji blaga in opravljanju storitev, sklenjene na daljavo med trgovcem in potrošnikom.
- (2) Člen 169(1) in člen 169(2), točka (a), Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU) določata, da Unija z ukrepi, ki jih sprejme na podlagi člena 114 Pogodbe, prispeva k doseganju visoke ravni varstva potrošnikov. V členu 38 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljnjem besedilu: Listina) je določeno, da politike Unije zagotavljajo visoko raven varstva potrošnikov.
- (3) V okviru notranjega trga je za zaščito svobode izbire potrebna visoka stopnja varstva potrošnikov na področju pogodb o finančnih storitvah, sklenjenih na daljavo, da se okrepi zaupanje potrošnikov v prodajo na daljavo.

¹ Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2002/65/ES z dne 23. septembra 2002 o trženju finančnih storitev potrošnikom na daljavo in o spremembi Direktive Sveta 90/619/EGS ter direktiv 97/7/ES in 98/27/ES (UL L 271, 9.10.2002, str. 16).

² Direktiva 2011/83/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2011 o pravicah potrošnikov, spremembi Direktive Sveta 93/13/EGS in Direktive 1999/44/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive Sveta 85/577/EGS in Direktive 97/7/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 304, 22.11.2011, str. 64).

- (4) Zagotavljanje enako visoke ravni varstva potrošnikov povsod na notranjem trgu je najlažje doseči s popolno harmonizacijo. Popolna harmonizacija je potrebna zato, da se vsem potrošnikom v Uniji zagotovi visoka in primerljiva raven varstva njihovih interesov in se vzpostavi dobro delujoč notranji trg. Državam članicam se zato ne bi smelo dovoliti, da v zvezi z vidiki, zajetimi v tej direktivi, v svoji nacionalni zakonodaji ohranijo ali uvedejo druge določbe kot določbe iz te direktive, razen če je v tej direktivi določeno drugače. Kadar take harmonizirane določbe ne obstajajo, bi morale imeti države članice še naprej možnost, da določbe ohranijo ali uvedejo v svoji nacionalni zakonodaji.
- (5) Direktiva 2002/65/ES je bila večkrat pregledana. Ti pregledi so pokazali, da je postopna uvedba sektorske zakonodaje Unije povzročila znatno prekrivanje te zakonodaje z Direktivo 2002/65/ES in da so se z digitalizacijo poslabšali nekateri vidiki, ki jih navedena direktiva ne obravnava v celoti.

- (6) Digitalizacija je prispevala k razvoju trga, ki v času sprejetja Direktive 2002/65/ES ni bil predviden. Od takrat je hiter tehnološki razvoj dejansko povzročil znatne spremembe na trgu finančnih storitev. Na ravni Unije so bili sprejeti številni sektorski pravni akti, vendar so se finančne storitve, ki so na voljo potrošnikom, precej razvile in razvejale. Pojavili so se novi produkti, zlasti na spletu, in njihova uporaba se še naprej razvija, pogosto hitro in nepredvidljivo. V zvezi s tem je še vedno pomembna horizontalna uporaba Direktive 2002/65/ES. Uporaba navedene direktive za finančne storitve za potrošnike, ki jih ne ureja sektorska zakonodaja Unije, pomeni, da se v korist potrošnikov in trgovcev uporablja sklop harmoniziranih pravil. Ta element „varnostne mreže“ prispeva k zagotavljanju visoke ravni varstva potrošnikov, hkrati pa zagotavlja enake konkurenčne pogoje za trgovce.
- (7) Da bi obravnavali dejstvo, da je postopna uvedba sektorske zakonodaje Unije povzročila znatno prekrivanje navedene zakonodaje z Direktivo 2002/65/ES in da so se z digitalizacijo poslabšali nekateri vidiki, ki jih navedena direktiva ne obravnava v celoti, vključno s tem, kako in kdaj bi bilo treba potrošniku zagotoviti informacije, je treba revidirati pravila, ki se uporabljajo za pogodbe o finančnih storitvah, sklenjene med potrošnikom in trgovcem na daljavo, hkrati pa zagotoviti uporabo elementa „varnostne mreže“ za finančne storitve, ki jih bodisi sektorska zakonodaja Unije ne zajema bodisi so izključene s področja uporabe aktov Unije, ki urejajo posamezne finančne storitve.

- (8) Za zagotovitev konsistentne ravni varstva potrošnikov po vsej Uniji in preprečitev razlik, ki bi ovirale sklepanje pogodb o finančnih storitvah na notranjem trgu, so potrebna pravila, ki bodo trgovcem, vključno z mikro, malimi in srednjimi podjetji, zagotavljala pravno varnost in preglednost, potrošnikom v vseh državah članicah pa pravno izvršljive pravice in obveznosti. Države članice naj pri uporabi pravil, s katerimi prenašajo to direktivo, upoštevajo posebne potrebe mikro, malih in srednjih podjetij. Pojem mikro, malih in srednjih podjetij bi bilo treba razumeti, kot je opredeljen v členu 2 Priloge k Priporočilu Komisije 2003/361/ES¹.
- (9) Direktiva 2011/83/EU podobno kot Direktiva 2002/65/ES določa pravico do predpogodbenih informacij in pravico do odstopa od pogodbe za nekatere potrošniške pogodbe, sklenjene na daljavo. Vendar je dopolnjevanje teh direktiv omejeno, saj Direktiva 2011/83/EU ne zajema finančnih storitev, ki so v navedeni direktivi opredeljene kot storitve bančne, kreditne, zavarovalne, pokojninske, naložbene ali plačilne narave. V zvezi s tem bi bilo treba stanovanjski varčevalni račun in potrošniško kreditno pogodbo obravnavati kot finančni storitvi. Prodaja blaga, kot so plemenite kovine, diamanti, vino ali viski, se sama po sebi ne bi smela šteti za finančno storitev.

¹ Priporočilo Komisije 2003/361/ES z dne 6. maja 2003 o opredelitvi mikro, malih in srednjih podjetij (UL L 124, 20.5.2003, str. 36).

- (10) Razširitev področja uporabe Direktive 2011/83/EU na pogodbe o finančnih storitvah sklenjene na daljavo, bi morala zagotoviti potrebno dopolnjevanje. Vendar zaradi posebne narave finančnih storitev za potrošnike, zlasti zaradi njihove kompleksnosti, ni primerno, da bi se za pogodbe o finančnih storitvah za potrošnike, sklenjene na daljavo, uporabljale vse določbe Direktive 2011/83/EU. Z vključitvijo posebnega poglavja s pravili, ki se uporabljajo samo za pogodbe o finančnih storitvah za potrošnike, sklenjene na daljavo, v Direktivo 2011/83/EU je mogoče zagotoviti potrebno jasnost in pravno varnost.
- (11) Ta direktiva ne zajema pogodb o finančnih storitvah, sklenjenih drugače kot na daljavo. Države članice lahko tako v skladu s pravom Unije določijo, katera pravila se uporabljajo za take pogodbe, vključno s tem, da se zahteve iz te direktive uporabljajo za pogodbe, ki niso vključene v njeno področje uporabe.
- (12) Za pogodbe o finančnih storitvah, sklenjene na daljavo, se zaradi posebne narave teh storitev sicer ne bi smele uporabljati vse določbe Direktive 2011/83/EU, vendar bi se več določb Direktive 2011/83/EU, kot so ustrezne opredelitve ter pravila o dodatnih plačilih, izvrševanju, nenaročenem blagu ali storitvah in poročanju, moralo uporabljati tudi za tovrstne pogodbe. Uporaba teh določb zagotavlja dopolnjevanje med različnimi vrstami pogodb, sklenjenih na daljavo.

- (13) Glede kazni bi morale države članice določiti pravila o kaznih, ki se uporabljajo za kršitve določb v svoji nacionalni zakonodaji, sprejeti na podlagi te direktive, in sprejeti vse potrebne ukrepe za zagotovitev, da se te kazni izvajajo. Predpisane kazni morajo biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne v skladu s členom 24(1) Direktive 2011/83/EU. Ta direktiva bi morala vključevati tudi posebne določbe o izreku kazni v skladu s členom 21 Uredbe (EU) 2017/2394 Evropskega parlamenta in Sveta¹ za pogodbe o opravljanju finančnih storitev, sklenjene med trgovcem in potrošnikom na daljavo. Druge določbe o kaznih iz člena 24(2) do (5) Direktive 2011/83/EU ne veljajo za pogodbe o opravljanju finančnih storitev, sklenjene med trgovcem in potrošnikom na daljavo.
- (14) Posebno poglavje v Direktivi 2011/83/EU bi moralo vsebovati še vedno ustrezna in potrebna pravila iz Direktive 2002/65/ES, zlasti tista o pravici do predpogodbenih informacij in pravici do odstopa od pogodbe, ter pravila, ki zagotavljajo spletno pravičnost pri sklepanju pogodb o finančnih storitvah na daljavo.

¹ Uredba (EU) 2017/2394 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2017 o sodelovanju med nacionalnimi organi, odgovornimi za izvrševanje zakonodaje o varstvu potrošnikov, in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 2006/2004 (UL L 345, 27.12.2017, str. 1).

- (15) Ker se pogodbe o finančnih storitvah, sklenjene na daljavo, najpogosteje sklepajo z uporabo elektronskih sredstev, bi morala pravila o zagotavljanju spletne pravičnosti pri sklepanju pogodb o finančnih storitvah na daljavo prispevati k doseganju ciljev iz člena 114 PDEU in člena 38 Listine. Pravilo o ustreznih pojasnilih bi moralo zagotoviti dodatno preglednost in potrošniku zagotoviti pravico, da zahteva človeško posredovanje, kadar komunicira s trgovcem prek popolnoma avtomatiziranih spletnih vmesnikov, kot so klepetalni roboti, avtomatizirano svetovanje, interaktivna orodja ali podobna sredstva.

- (16) Nekatere finančne storitve za potrošnike so urejene s posebnimi akti Unije, ki se za te finančne storitve uporabljajo še naprej. Ta direktiva ne spreminja obstoječih sektorskih aktov Unije. Za zagotovitev pravne varnosti in za zagotovitev, da ni podvajanj ali prekrivanj, bi bilo treba pojasniti, da bi se morale, kadar pravila o predpogodbenih informacijah, o pravici do odstopa od pogodbe ali o ustreznih pojasnilih vsebujejo drugi akti Unije, ki urejajo posamezne finančne storitve, za te posamezne finančne storitve za potrošnike uporabljati samo ustrezne določbe teh drugih aktov Unije, ne glede na raven podrobnosti teh pravil, razen če je v navedenih aktih določeno drugače, vključno z izrecno možnostjo držav članic, da izključijo uporabo teh posebnih pravil. V primeru, da so v posebnem aktu Unije določena pravila, ki državam članicam dajejo možnost, da ne uporabljajo tega posebnega akta Unije, temveč se sklicujejo na uporabo drugega posebnega akta Unije, kot na primer v členu 3(3), točka (a), Direktive 2014/17/EU Evropskega parlamenta in Sveta¹, bi morala prevladati pravila navedenega posebnega akta Unije in se ta direktiva ne bi smela uporabljati. Podobno bi morala v primerih, ko so v posebnem aktu Unije določena pravila o ustreznih alternativnih ureditvah za zagotovitev, da potrošniki prejmejo informacije dovolj zgodaj pred sklenitvijo pogodbe, kot na primer v členu 3(5) Direktive 2014/17/EU, prevladati pravila iz tega posebnega akta Unije in se ta direktiva ne bi smela uporabljati.

¹ Direktiva 2014/17/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. februarja 2014 o potrošniških kreditnih pogodbah za stanovanjske nepremičnine in spremembi direktiv 2008/48/ES in 2013/36/EU ter Uredbe (EU) št. 1093/2010 (UL L 60, 28.2.2014, str. 34).

- (17) Glede predpogodbenih informacij nekateri akti Unije, ki urejajo posamezne finančne storitve, vsebujejo pravila, prilagojena za te posamezne finančne storitve, ki potrošnikom omogočajo razumevanje bistvenih značilnosti predlagane pogodbe. Na primer Uredba (EU) 2019/1238 Evropskega parlamenta in Sveta¹ ter direktive 2014/92/EU², 2014/65/EU³ in (EU) 2016/97⁴ Evropskega parlamenta in Sveta določajo predpogodbene informacije v temeljnem posebnem aktu Unije, poleg tega pa Komisijo pooblašajo za sprejemanje delegiranih ali izvedbenih aktov. Za te posamezne finančne storitve za potrošnike bi se morale uporabljati le obveznosti v zvezi s predpogodbenimi informacijami, določene v takih aktih Unije, razen če je v teh aktih določeno drugače. To bi moralo veljati tudi, kadar akt Unije, ki ureja posamezne finančne storitve, določa drugačna ali minimalna pravila o predpogodbenih informacijah v primerjavi s pravili iz te direktive.

¹ Uredba (EU) 2019/1238 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. junija 2019 o vseevropskem osebnem pokojninskem produktu (PEPP) (UL L 198, 25.7.2019, str. 1).

² Direktiva 2014/92/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. julija 2014 o primerljivosti nadomestil, povezanih s plačilnimi računi, zamenjavi plačilnih računov in dostopu do osnovnih plačilnih računov (UL L 257, 28.8.2014, str. 214).

³ Direktiva 2014/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o trgih finančnih instrumentov ter spremembi Direktive 2002/92/ES in Direktive 2011/61/EU (UL L 173, 12.6.2014, str. 349).

⁴ Direktiva (EU) 2016/97 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. januarja 2016 o distribuciji zavarovalnih produktov (UL L 26, 2.2.2016, str. 19).

- (18) Glede pravice do odstopa od pogodbe, kadar akt Unije, ki ureja posamezne finančne storitve, potrošnikom daje čas, da razmislijo o posledicah podpisane pogodbe, ne glede na to, kako se ta pravica imenuje v zadevnem aktu Unije, bi se morale za te posamezne finančne storitve za potrošnike uporabljati samo ustrezne določbe zadevnega akta Unije, razen če je v njem določeno drugače. Kadar se na primer uporablja člen 186 Direktive 2009/138/ES Evropskega parlamenta in Sveta¹, se uporabljajo pravila v zvezi s „časom za odstop“ iz Direktive 2009/138/ES in ne pravila o pravici do odstopa od pogodbe iz te direktive, in kadar se uporablja člen 14(6) Direktive 2014/17/EU Evropskega parlamenta in Sveta, se uporabljajo pravila o možnosti izbire med pravico do odstopa od pogodbe in obdobjem za razmislek, določena v Direktivi 2014/17/EU, in ne pravila o pravici do odstopa od pogodbe iz te direktive.

¹ Direktiva 2009/138/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2009 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti zavarovanja in pozavarovanja (Solventnost II) (UL L 335, 17.12.2009, str. 1).

- (19) V skladu z Direktivo 2014/17/EU in Direktivo (EU) 2023/2225 Evropskega parlamenta in Sveta¹ lahko države članice navedeni direktivi uporabljajo v skladu s pravom Unije na področjih, ki niso zajeta v področju njune uporabe. Zato bi bilo treba pojasniti, da lahko države članice uporabljajo člen 14(6) Direktive 2014/17/EU za kreditne pogodbe, kljub temu da so take pogodbe izvzete s področja uporabe navedene direktive v skladu s členom 3(2) Direktive. Prav tako bi bilo treba pojasniti, da lahko države članice uporabljajo člena 26 in 27 Direktive (EU) 2023/2225 za kreditne pogodbe, kljub temu da so take pogodbe izvzete s področja uporabe navedene direktive v skladu s členom 2(2) Direktive.
- (20) Glede pravil o ustreznih pojasnilih, nekateri akti Unije, ki urejajo posamezne finančne storitve, kot so Direktive 2014/17/EU, 2014/65/EU in (EU) 2016/97, že določajo pravila o ustreznih pojasnilih, ki jih morajo trgovci zagotoviti potrošnikom v zvezi s predlagano pogodbo. Za zagotovitev pravne varnosti se pravila o ustreznih pojasnilih iz te direktive ne bi smela uporabljati za finančne storitve, za katere veljajo akti Unije, ki urejajo posamezne finančne storitve in vsebujejo pravila o ustreznih pojasnilih, ki jih je treba zagotoviti potrošniku pred sklenitvijo pogodbe, ne glede na to, kako se imenujejo v zadevnem aktu Unije.

¹ Direktiva (EU) 2023/2225 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. oktobra 2023 o potrošniških kreditnih pogodbah in razveljavitvi Direktive 2008/48/ES (UL L, 2023/2225, 30.10.2023, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2023/2225/oj>).

- (21) Kadar akti Unije, ki urejajo posamezne finančne storitve, določajo pravila o predpogodbenih informacijah, ne določajo pa pravil o pravici do odstopa od pogodbe, bi se morale uporabljati določbe o pravici do odstopa od pogodbe iz te direktive. Direktiva 2009/138/ES na primer določa pravila o zahtevah glede predpogodbenih informacij, vendar v zvezi z neživljenjskim zavarovanjem ne določa, da je treba potrošniku zagotoviti čas, da razmisli o posledicah podpisane pogodbe. V tem primeru bi se morala uporabljati pravila o predpogodbenih informacijah iz akta Unije, ki ureja posamezne finančne storitve, in pravila o pravici do odstopa od pogodbe, kot so določena v tej direktivi. Kadar akt Unije, ki ureja posamezne finančne storitve, ne vsebuje določb glede informacij o pravici do odstopa od pogodbe, bi moral trgovec te informacije zagotoviti v skladu s to direktivo, da se zagotovi, da je potrošnik ustrezno seznanjen s temi informacijami.

- (22) Kadar akti Unije, ki urejajo posamezne finančne storitve, določajo pravila o predpogodbenih informacijah, vendar ne določajo pravil o pravici do odstopa od pogodbe, bi se moral uporabljati rok za odstop od pogodbe iz te direktive, in sicer od dneva sklenitve pogodbe na daljavo v skladu s to direktivo ali od datuma, ko potrošnik prejme pogodbene pogoje in predpogodbe informacije v skladu z akti Unije, ki urejajo te posamezne finančne storitve, če je ta dan poznejši od dneva sklenitve pogodbe na daljavo. Kadar akt Unije, ki ureja posamezne finančne storitve, ne vsebuje določb glede informacij o pravici do odstopa od pogodbe, bi moral trgovec, da bi začel teči rok za odstop od pogodbe, poleg pogodbenih pogojev in predpogodbenih informacij v skladu z aktom Unije, ki ureja te posamezne finančne storitve, zagotoviti tudi informacije o pravici do odstopa od pogodbe iz te direktive.
- (23) Pogodbe o finančnih storitvah za potrošnike, sklenjene na daljavo, predpostavljajo uporabo sredstev za sporazumevanje na daljavo, ki se uporabljajo v okviru programa za ponujanje blaga ali storitev na daljavo, pri katerem ni potrebna sočasna navzočnost trgovca in potrošnika. Da bi se lahko odzivali na stalni razvoj teh sredstev za sporazumevanje, bi bilo treba opredeliti načela, ki veljajo tudi za tista sredstva, ki še niso v široki rabi ali ki še niso znana.

- (24) Posamezna pogodba o finančnih storitvah, ki vključuje zaporedne posle ali ločene posle iste vrste, opravljene v nekem času, se v različnih državah članicah lahko različno pravno obravnava, vendar je pomembno, da se pravila v vseh državah članicah uporabljajo na enak način. V ta namen je primerno določiti, da bi se morale določbe, ki urejajo pogodbe o finančnih storitvah, sklenjene na daljavo, uporabljati za prvega v nizu zaporednih poslov ali ločenih poslov iste vrste, ki se opravijo v nekem času in lahko veljajo za celoto, ne glede na to, ali je navedeni posel ali niz poslov predmet ene pogodbe ali več zaporednih pogodb. Kadar ni začetnega sporazuma, bi se morale določbe, ki urejajo pogodbe o finančnih storitvah, sklenjene na daljavo, uporabljati za vse zaporedne ali ločene posle, razen za predpogodbene informacije, ki bi se morale uporabljati samo za prvi posel. Za „začetni sporazum o storitvi“ lahko velja na primer odprtje bančnega računa, za „posle“ pa lahko veljajo na primer polog sredstev na bančni račun ali njihov dvig z bančnega računa. Razširitev začetnega sporazuma o storitvi z novimi elementi, kot je možnost uporabe elektronskega plačilnega instrumenta skupaj z obstoječim bančnim računom, ni „posel“, temveč dodatna pogodba.
- (25) Da bi razmejili področje uporabe te direktive, se pravila za pogodbe o finančnih storitvah za potrošnike, sklenjene na daljavo, ne bi smela uporabljati za storitve, ki se opravljajo izključno občasno in zunaj prodajne strukture, namenjene za sklepanje pogodb na daljavo.

- (26) Uporaba sredstev za sporazumevanje na daljavo ponuja dobre možnosti za pridobivanje informacij in ne bi smela voditi do neupravičenega omejevanja informacij, ki se zagotovijo potrošniku. Kadar se za sporazumevanje uporabljajo ustna sporočila po telefonskih zvezah in če se potrošnik s tem izrecno strinja, lahko trgovec zagotovi le omejen sklop predpogodbenih informacij, preden je pogodba, sklenjena na daljavo, za potrošnika zavezujoča. Trgovec bi moral preostale informacije zagotoviti takoj po sklenitvi pogodbe. Zaradi preglednosti bi bilo treba določiti zahteve o tem, kdaj je treba potrošniku zagotoviti informacije pred sklenitvijo pogodbe na daljavo in kako naj bi te informacije potrošnika dosegle. Da bi potrošniki lahko sprejemali odločitve ob popolnem poznavanju dejstev, bi morali vse predpogodbene informacije prejeti pravočasno in ne hkrati s sklenitvijo pogodbe na daljavo ali s sklenitvijo druge podobne ponudbe. Na ta način se potrošniku zagotovi dovolj časa, da prebere in razume predpogodbene informacije, primerja ponudbe in sprejme informirano odločitev. Kadar so informacije zagotovljene manj kot en dan pred sklenitvijo pogodbe o finančnih storitvah na daljavo, bi moral biti trgovec obvezan potrošnika prek trajnega nosilca podatkov opomniti na možnost odstopa od pogodbe o finančnih storitvah, sklenjene na daljavo. V primeru, da so predpogodbene informacije zagotovljene manj kot en dan prej, preden je pogodba, sklenjena na daljavo, za potrošnika zavezujoča, bi moral trgovec potrošnika na trajnem nosilcu podatkov v roku enega do sedem dni po sklenitvi pogodbe opomniti na možnost odstopa od pogodbe, sklenjene na daljavo.

- (27) Obveznosti v zvezi z informacijami bi bilo treba posodobiti in zagotoviti, da bodo ustrezne tudi v prihodnje. Zato bi moral trgovec potrošniku sporočiti svojo telefonsko številko, pa tudi svoj elektronski naslov ali podatke o drugih sredstvih za sporazumevanje, ki lahko zajemajo različne načine sporazumevanja, ter informacije o tem, kam se lahko pošljejo pritožbe. Obveznosti glede politike obravnavanja pritožb lahko določijo države članice. Potrošnike bi bilo treba obvestiti o posebnih dodatnih stroških uporabe sredstev za sporazumevanje na daljavo. Nekateri trgovci uporabljajo avtomatizirano sprejemanje odločitev za določanje različnih cen za različne skupine potrošnikov, v nekaterih primerih pa so cene prilagojene cenovni občutljivosti posameznih potrošnikov. Zato bi bilo treba potrošnike, preden jih zavezuje pogodba, sklenjena na daljavo, obvestiti, da je bila cena finančne storitve personalizirana na podlagi avtomatiziranega sprejemanja odločitev.
- (28) Na podlagi Direktive 2002/65/ES so lahko države članice ohranile ali uvedle strožje določbe glede zahtev po poprejšnjih informacijah, če so bile te določbe v skladu s pravom Unije. Več držav članic je v tem okviru ohranilo ali uvedlo strožje zahteve po informacijah. Možnost zagotavljanja višje ravni varstva potrošnikov v zvezi s pravili o predpogodbenih informacijah bi bilo treba ohraniti. To bi moralo veljati tako za katalog informacij kot za načine predstavitve informacij. Uporaba strožjih pravil lahko pomeni tudi, da se obveznosti iz aktov Unije, ki urejajo posamezne finančne storitve, uporabljajo za finančne storitve, ki niso zajete v teh sektorskih aktih Unije.

- (29) Pri nekaterih finančnih storitvah so morda v naložbeno strategijo vključeni okoljski ali socialni dejavniki. Da bi lahko potrošnik sprejel informirano odločitev, bi moral biti obveščen tudi o posebnih okoljskih ali socialnih ciljih finančne storitve.
- (30) Vse predpogodbene informacije bi bilo treba zagotoviti v berljivi obliki na trajnem nosilcu podatkov in tako, da jih potrošnik zlahka razume. V berljivi obliki pomeni, da so uporabljeni znaki v berljivi velikosti in barvah, ki ne zmanjšujejo razumljivosti informacij, tudi kadar je dokument predstavljen, natisnjen ali fotokopiran v črno-beli tehniki. Poleg tega se je treba izogibati predolgim in zapletenim opisom, drobnemu tisku in prekomerni uporabi hiperpovezav, saj se s temi metodami zmanjša razumevanje potrošnikov. Če zaradi nosilca podatkov, ki ga je izbral potrošnik, informacij ni mogoče zagotoviti na trajnem nosilcu podatkov pred sklenitvijo pogodbe, jih je treba zagotoviti takoj po sklenitvi pogodbe.

- (31) Obveznosti v zvezi z informacijami bi bilo treba prilagoditi tako, da upoštevajo tehnične omejitve nekaterih medijev, kot so omejitve števila znakov na zaslonih nekaterih mobilnih telefonov. V primeru zaslonov mobilnih telefonov, če je trgovec prilagodil vsebino in predstavitev spletnega vmesnika za take naprave, bi bilo treba vnaprej in na najvidnejši možen način zagotoviti naslednje informacije: informacije o identiteti trgovca; glavne značilnosti finančne storitve za potrošnika; skupno ceno, ki jo mora za finančno storitev potrošnik plačati trgovcu, vključno z vsemi davki, ki jih trgovec plača, ali če natančne cene ni mogoče navesti, osnovo za njen izračun, ki potrošniku omogoča preverjanje cene; ter informacije o obstoju ali neobstoju pravice do odstopa od pogodbe, vključno s pogoji, roki in postopki za uveljavljanje te pravice. Ostale informacije se lahko navedejo večplastno. Vendar bi bilo treba vse informacije zagotoviti na trajnem nosilcu podatkov pred sklenitvijo pogodbe na daljavo.

- (32) V primeru zagotavljanja predpogodbenih informacij z uporabo elektronskih sredstev bi morale biti take informacije predstavljene na jasn in razumljiv način. Pri tem bi bile lahko informacije na slikovnem zaslonu učinkovito poudarjene, uokvirjene in umeščene v sobesedilo. Tehnika večplastnega navajanja informacij, pri kateri se nekatere obveznosti v zvezi s predpogodbenimi informacijami štejejo za ključne elemente in so tako na vidnem mestu v prvi plasti, drugi podrobni deli predpogodbenih informacij pa so predstavljeni v spremljajočih plasteh, je bila preizkušena in se je izkazala za koristno pri nekaterih finančnih storitvah. Pri uporabi tehnike večplastnega navajanja informacij na podlagi te direktive bi moral trgovec v prvi plasti elektronskega sredstva navesti vsaj svojo identiteto in glavno dejavnost, glavne značilnosti finančne storitve, skupno ceno, ki jo plača potrošnik, opozorilo o možnosti, da lahko obstajajo drugi davki ali stroški, in obstoj ali neobstoj pravice do odstopa od pogodbe. Druge obveznosti v zvezi s predpogodbenimi informacijami bi se lahko prikazale v drugih plasteh. Kadar se uporablja večplastno navajanje informacij, bi morale biti vse informacije potrošniku lahko dostopne, uporaba spremljajočih plasti pa ne bi smela odvrčati pozornosti potrošnika od vsebine dokumenta in ne bi smela zakriti ključnih informacij. Vse dele predpogodbenih informacij bi morale biti mogoče natisniti v enem samem dokumentu.

- (33) Drug možen način zagotavljanja predpogodbenih informacij z elektronskimi sredstvi je pristop „kazalo“ z uporabo razširljivih naslovov. Potrošniki bi lahko na najvišji ravni našli glavne teme, ki jih lahko razširijo s klikom na posamezno temo, s čimer so usmerjeni na podrobnejšo predstavitev ustreznih informacij. Tako imajo potrošniki vse potrebne informacije na voljo na enem mestu, hkrati pa ohranijo nadzor nad tem, kaj si bodo ogledali in kdaj. Potrošniki bi morali imeti možnost, da prenesejo celotni dokument s predpogodbenimi informacijami in ga shranijo kot samostojni dokument.
- (34) Potrošniki bi morali imeti pravico do odstopa od pogodbe brez kazni in brez obveznosti utemeljitve. Kadar pravica do odstopa od pogodbe ne velja, ker je potrošnik izrecno zahteval izpolnitev pogodbe, sklenjene na daljavo, pred iztekom roka za odstop od pogodbe, bi moral trgovec potrošnika o tem obvestiti pred začetkom izpolnjevanja pogodbe.

- (35) Rok za odstop od pogodbe bi se moral izteči 14 koledarskih dni po dnevu sklenitve pogodbe na daljavo oziroma dnevu, na katerega potrošnik prejme predpogodbene informacije in pogodbene pogoje, če je ta dan poznejši kot datum sklenitve pogodbe na daljavo. Pri pogodbah, sklenjenih na daljavo, ki zadevajo osebna pokojninska zavarovanja, bi bilo treba ta rok podaljšati na 30 koledarskih dni. Zaradi večje pravne varnosti bi se moral rok za odstop od pogodbe izteči najpozneje 12 mesecev in 14 koledarskih dni po sklenitvi pogodbe na daljavo, če potrošnik ni prejel zadevnih predpogodbenih informacij in pogodbenih pogojev. Rok za odstop od pogodbe se ne bi smel izteči, če potrošnik ni prejel informacij o pravici do odstopa od pogodbe na trajnem nosilcu podatkov.
- (36) Da se zagotovi učinkovito uveljavljanje pravice do odstopa od pogodbe, postopek za uveljavljanje te pravice ne bi smel biti bolj obremenjujoč kot postopek za sklenitev pogodbe na daljavo.

- (37) Poleg drugih obstoječih načinov odstopa od pogodbe, kot je obrazec iz Priloge 1(B) k Direktivi 2011/83/EU, bi moral biti trgovec, kadar ponuja možnost sklepanja pogodb na daljavo prek spletnega vmesnika, na primer prek spletnega mesta ali aplikacije, obvezan potrošniku omogočiti, da lahko od take pogodbe odstopi z uporabo funkcije. To bi moralo zagotoviti, da lahko potrošniki od pogodbe odstopijo tako enostavno, kot jo lahko sklenejo. V ta namen bi moral trgovec potrošniku zagotoviti funkcijo za odstop, ki jo potrošnik zlahka najde ter je med rokom za odstop stalno na voljo in jasno vidna. Potrošnik bi moral imeti možnost, da funkcijo najde in do nje dostopa na enostaven in preprost način. Ne bi smelo biti potrebno na primer, da bi moral potrošnik izvesti postopke, da bi našel funkcijo ali dostopal do nje, kot je naložitev aplikacije, če pogodba ni bila sklenjena prek te aplikacije. Za olajšanje postopka bi lahko trgovec na primer navedel hiperpovezave, ki bi potrošnika vodile do funkcije za odstop od pogodbe. Potrošniku bi bilo treba omogočiti, da poda izjavo o odstopu od pogodbe in zagotovi ali potrdi informacije, potrebne za identifikacijo pogodbe. Potrošnik, ki se je že identificiral, na primer s prijavo, bi denimo lahko odstopil od pogodbe, ne da bi se moral še enkrat identificirati ali, če je ustrezno, identificirati pogodbo, od katere želi odstopiti. Da potrošnik ne bi nenamerno uveljavil pravice do odstopa od pogodbe, bi moral trgovec zahtevati, da potrošnik potrdi odločitev o odstopu od pogodbe na način, ki potrdi njegovo namero za to. Če je potrošnik naročil več kosov blaga ali več storitev v okviru iste pogodbe, sklenjene na daljavo, lahko trgovec potrošniku omogoči, da odstopi le od dela in ne od celotne pogodbe. Če potrošnik uporabi funkcijo za uveljavljanje pravice do odstopa od pogodbe, bi mu moral trgovec brez odlašanja na trajnemu nosilcu podatkov posredovati potrdilo o prejetju takega obvestila o odstopu. Ta obveznost bi morala veljati ne samo za pogodbe o finančnih storitvah, sklenjene na daljavo, temveč za vse pogodbe, sklenjene na daljavo, za katere obstaja pravica do odstopa na podlagi Direktive 2011/83/EU. S funkcijo za odstop od pogodbe naj bi se povečalo ozaveščenost potrošnikov glede svoje pravice do odstopa od pogodbe, ter poenostavilo možnost uresničevanja te pravice, saj potrošnik v primeru prodaje finančnih in nefinančnih proizvodov ali storitev nima možnosti, da bi dobil pojasnila na osebni ravni ali da bi bil na osebni ravni seznanjen z morebiti zapleteno in obsežno naravo proizvoda ali storitve. Zato bi bilo treba to obveznost določiti ne le za pogodbe o finančnih storitvah, sklenjene na daljavo, temveč tudi za pogodbe za drugo blago in storitve, sklenjene na daljavo, pri katerih pravo Unije določa pravico do odstopa od pogodbe, da bi imeli potrošniki večjo možnost, da pogodbo razdrejo z odstopom.

- (38) Potrošniki bodo morda poleg predpogodbenih informacij, ki jim jih zagotovi trgovec, še naprej potrebovali pomoč pri odločanju, katera finančna storitev je najprimernejša za njihove potrebe in finančni položaj. Glavni cilj ustreznega pojasnila je zagotoviti, da potrošnik, preden podpiše pogodbo, razume finančne storitve, ki jih ponuja trgovec. Da bi se ta cilj zagotovo izpolnil, bi bilo treba ustrezno pojasnilo dati dovolj zgodaj, da ga lahko potrošnik pregleda pred sklenitvijo pogodbe. Zgolj reproduciranje predpogodbenih informacij bi lahko bilo nezadostno, zato bi se bilo treba temu izogibati. Zato bi morale države članice zagotoviti, da trgovci pred sklenitvijo pogodbe o finančnih storitvah na daljavo zagotovijo tovrstno pomoč v zvezi s finančnimi storitvami, ki jih ponujajo potrošniku, in sicer tako, da podajo ustrezna pojasnila v zvezi z bistvenimi značilnostmi pogodbe, vključno z morebitnimi pomožnimi storitvami, in konkretnimi učinki, ki jih predlagana pogodba lahko ima na potrošnika. Glede bistvenih značilnosti pogodbe, bi moral trgovec pojasniti glavne značilnosti ponudbe, kot so skupna cena, ki jo mora potrošnik plačati trgovcu, in opis glavnih značilnosti finančne storitve ter njen učinek na potrošnika, po potrebi vključno z navedbo, ali se pomožne storitve lahko odpovejo ločeno ali ne in kakšne so posledice take odpovedi. Glede konkretnih učinkov predlagane pogodbe, bi moral trgovec pojasniti tudi glavne posledice neizpolnjevanja pogodbenih obveznosti.

- (39) Pogodbe, ki spadajo na področje uporabe te direktive, so lahko različne finančne narave in se lahko zato zelo razlikujejo. Zato bi lahko države članice način tovrstnega pojasnjevanja prilagodile okoliščinam, v katerih se finančna storitev ponuja, in potrošnikovi potrebi po pomoči glede na njegovo znanje in izkušnje v zvezi s finančno storitvijo in njeno naravo. Za zagotovitev, da potrošnik dobi ustrezna pojasnila, bi morale države članice spodbujati trgovce, da potrošniku zagotovijo taka pojasnila na enostaven in jasen način, v interesu potrošnika.
- (40) Obveznost zagotavljanja ustreznih pojasnil je zlasti pomembna, kadar nameravajo potrošniki skleniti pogodbo o finančnih storitvah na daljavo in trgovec pojasnila predloži prek popolnoma avtomatiziranih spletnih orodij, kot so klepetalni roboti, avtomatizirano svetovanje, interaktivna orodja ali podobna sredstva. Za zagotovitev, da potrošnik razume učinke, ki jih pogodba lahko ima na njegov ekonomski položaj, bi moral v fazi pred sklenitvijo pogodbe vedno imeti možnost, da v delovnem času trgovca brezplačno posreduje človek, ki trgovca zastopa. Potrošnik bi moral imeti tudi pravico, da v utemeljenih primerih in brez nepotrebnega bremena za trgovca zahteva človeško posredovanje po sklenitvi pogodbe na daljavo. To bi lahko vključevalo pravico do človeškega posredovanja pri podaljševanju pogodbe, v primeru večjih težav za potrošnika ali kadar so potrebna dodatna pojasnila v zvezi s pogodbenimi pogoji.

- (41) Temni vzorci na spletnih vmesnikih trgovcev so prakse, ki namerno ali dejansko bistveno izkrivljajo ali zmanjšujejo zmožnost potrošnikov, ki so prejemniki finančne storitve, da sprejemajo samostojne in informirane izbire ali odločitve. To velja zlasti za pogodbe o finančnih storitvah, sklenjene na daljavo. Trgovci lahko take prakse uporabijo za to, da potrošnike, ki so prejemniki njihovih storitev, napeljujejo k nezaželenemu vedenju ali k neželenim odločitvam, ki bi zanje lahko imele negativne posledice. Trgovcem bi bilo zato treba prepovedati, da bi prek strukture, zasnove ali funkcij spletnega vmesnika ali njegovega dela potrošnike, ki so prejemniki njihovih storitev, zavedli ali k čemu napeljali ter izkrivili ali ovirali njihovo avtonomnost, odločanje ali izbiro. Prepoved lahko med drugim vključuje izkoriščevalsko zasnovane možnosti izbire, zato da se potrošnika usmeri k ravnanju, ki koristi trgovcu, a morda ni v interesu potrošnika, pri čemer se možnosti izbire ne predstavijo na nevtralen način, na primer tako, da je določena možnost izbire, ko se mora potrošnik odločiti med njimi, vizualno, avditivno ali kako drugače bolj vpadljiva. Uredba (EU) 2022/2065 Evropskega parlamenta in Sveta¹ ponudnikom posredniških storitev, ki upravljajo spletne platforme, prepoveduje uporabo temnih vzorcev pri zasnovi in organizaciji spletnih vmesnikov, ta direktiva pa bi morala države članice obvezati, da trgovcem, ki ponujajo finančne storitve na daljavo, preprečijo uporabo takih vzorcev pri sklepanju pogodb za navedene storitve. Določbe navedene uredbe in te direktive se zato dopolnjujejo, saj se uporabljajo za trgovce, ki delujejo v različnih vlogah. Ker bi lahko bile zaradi kompleksnosti finančnih storitev in resnih tveganj, ki so z njimi neločljivo povezana, zanje potrebne dodatne podrobne zahteve glede temnih vzorcev, bi bilo treba državam članicam z odstopanjem od popolne harmonizacije dovoliti, da ohranijo ali uvedejo strožje določbe, če so take določbe v skladu s pravom Unije. Ta možnost je v skladu s členom 3(9) Direktive 2005/29/ES Evropskega parlamenta in Sveta² v zvezi z nepoštenimi poslovnimi praksami, povezanimi s finančnimi storitvami, ki določa, da lahko države članice postavijo zahteve, ki so bolj omejevalne ali strožje v okviru finančnih storitev.

¹ Uredba (EU) 2022/2065 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. oktobra 2022 o enotnem trgu digitalnih storitev in spremembi Direktive 2000/31/ES (Akt o digitalnih storitvah) (UL L 277, 27.10.2022, str. 1).

² Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2005/29/ES z dne 11. maja 2005 o nepoštenih poslovnih praksah podjetij v razmerju do potrošnikov na notranjem trgu ter o spremembi Direktive Sveta 84/450/EGS, direktiv Evropskega parlamenta in Sveta 97/7/ES, 98/27/ES in 2002/65/ES ter Uredbe (ES) št. 2006/2004 Evropskega parlamenta in Sveta (direktiva o nepoštenih poslovnih praksah) (UL L 149, 11.6.2005, str. 22).

- (42) Finančne storitve, sklenjene na daljavo, se lahko tržijo prek družbenih medijev, na primer s pomočjo vplivnežev. Potrošnike se lahko spodbuja k sprejemanju odločitev brez razmisleka o njihovih posledicah in tveganjih, ter k nakupu finančnih storitev, ki ne ustrezajo njihovim potrebam. Komisija bi morala oceniti tržne prakse trgovcev na družbenih medijih, ki promovirajo finančne storitve, sklenjene na daljavo, in morebitno potrebo po ukrepanju v zvezi s tem. To bi bilo treba na primer storiti ob upoštevanju uporabe Direktive 2005/29/ES in druge ustrezne zakonodaje Unije za take prakse. V državah članicah je prišlo do primerov praks trženja s pomočjo vplivnežev, ki so potrošnike zavajale z oglaševanjem določenih produktov finančnih storitev na platformah družbenih medijev, pri čemer jih niso opozorile na možnost izgube. Direktiva 2005/29/ES vsebuje določbe za zagotavljanje, da so zavajajoče prakse, ki zavajajo ali bi utegnile zavajati povprečnega potrošnika, prepovedane in da bistvenih informacij, ki jih povprečni potrošnik potrebuje za sprejetje odločitve o poslu ob poznavanju vseh pomembnih dejstev, ni mogoče izpustiti. Za te določbe se lahko šteje, da zajemajo prakse trženja s pomočjo vplivnežev na platformah družbenih medijev.
- (43) Direktivo 2011/83/EU bi bilo zato treba ustrezno spremeniti.
- (44) Direktivo 2002/65/ES bi bilo zato treba razveljaviti.

- (45) Ker cilja te direktive, in sicer prispevati k pravilnemu delovanju notranjega trga z doseganjem visoke ravni varstva potrošnikov, države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se lažje doseže na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenega cilja.
- (46) V skladu s Skupno politično izjavo z dne 28. septembra 2011 držav članic in Komisije o obrazložitvenih dokumentih¹ se države članice zavezujejo, da bodo v upravičenih primerih obvestilu o ukrepih za prenos priložile enega ali več dokumentov, v katerih se pojasni razmerje med elementi direktive in ustreznimi deli nacionalnih instrumentov za prenos. Zakonodajalec meni, da je posredovanje takih dokumentov v primeru te direktive upravičeno –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

¹ UL C 369, 17.12.2011, str. 14.

Člen 1
Spremembe Direktive 2011/83/EU

Direktiva 2011/83/EU se spremeni:

(1) člen 3 se spremeni:

(a) vstavi se naslednji odstavek:

„1b. Za pogodbe, sklenjene na daljavo med trgovcem in potrošnikom za opravljanje finančnih storitev, se uporabljajo samo člena 1 in 2, člen 3(2), (5) in (6), člen 4, člen 6a, člen 8(6), člen 11a, členi 16a do 16e, člen 19, členi 21 do 23, člen 24(1) in (6), členi 25 do 27 in člen 29.

Z izjemo člena 21, kadar pogodbe iz prvega pododstavka vključujejo začetni sporazum o storitvi, ki mu sledijo zaporedni posli ali niz ločenih poslov iste vrste, opravljenih v določenem času, se določbe iz prvega pododstavka uporabljajo samo za začetni sporazum.

V primeru, da začetnega sporazuma o storitvi ni, vendar so v določenem času opravljeni zaporedni posli ali ločeni posli iste vrste med istima pogodbenima strankama, se člena 16a in 16d uporabljata samo za prvi posel.

Kadar pa se več kot eno leto ne opravi noben posel iste vrste, naslednji posel velja za prvega v novem nizu poslov in se zanj ustrezno uporabljata člena 16a in 16d.“;

(b) v odstavku 3 se točka (d) nadomesti z naslednjim:

„(d) za finančne storitve, ki niso zajete v členu 3(1b);“;

(2) v členu 6(1) se točka (h) nadomesti z naslednjim:

„(h) kadar obstaja pravica do odstopa od pogodbe, pogoje, rok in postopke za uveljavljanje te pravice v skladu s členom 11(1) in vzorčni odstopni obrazec iz Priloge I(B) ter po potrebi informacije o obstoju in namestitvi funkcije za odstop od pogodbe iz člena 11a;“;

(3) vstavi se naslednji člen:

„Člen 11a

Uveljavljanje pravice do odstopa od pogodb, sklenjenih na daljavo prek spletnega vmesnika

1. Pri pogodbah, sklenjenih na daljavo prek spletnega vmesnika, trgovec zagotovi, da lahko potrošnik odstopi od pogodbe tudi z uporabo funkcije za odstop od pogodbe.

Funkcija za odstop od pogodbe se označi z besedami „kliknite tukaj za odstop od pogodbe“ ali z ustrezno nedvoumno izjavo, ki je lahko berljiva. Funkcija za odstop od pogodbe je stalno na voljo ves čas roka za odstop od pogodbe. Prikazana je na vidnem mestu na spletnem vmesniku in zlahka dostopna potrošniku.

2. Funkcija za odstop od pogodbe potrošniku omogoča, da pošlje spletno izjavo o odstopu od pogodbe, s katero trgovca obvesti o svoji odločitvi, da odstopa od pogodbe. Ta spletna izjava o odstopu od pogodbe potrošniku omogoča, da brez težav zagotovi ali potrdi naslednje informacije:

- (a) svoje ime;

- (b) podatke o pogodbi, od katere želi odstopiti;
 - (c) podatke o elektronskih sredstvih, prek katerih se bo potrošniku poslalo potrdilo o prejemu obvestila o odstopu od pogodbe.
3. Ko potrošnik izpolni spletno izjavo o odstopu od pogodbe v skladu z odstavkom 2, mu trgovec omogoči, da mu jo predloži prek funkcije za potrditev.
- Ta funkcija za potrditev se označi na lahko berljiv način in samo z besedami „potrdi odstop od pogodbe“ ali z ustrezno nedvoumno izjavo.
4. Ko potrošnik aktivira funkcijo za potrditev, mu trgovec brez nepotrebnega odlašanja na trajnem nosilcu podatkov pošlje potrdilo o prejemu obvestila o odstopu od pogodbe, vključno z njegovo vsebino ter datumom in časom njegove predložitve.
5. Šteje se, da je potrošnik uveljavil svojo pravico do odstopa od pogodbe v ustreznem roku za odstop od pogodbe, če je pred iztekom tega roka predložil spletno izjavo o odstopu od pogodbe iz tega člena.“;

- (4) vstavi se naslednje poglavje:

„Poglavje IIIa

Pravila za pogodbe o finančnih storitvah, sklenjene na daljavo

Člen 16a

Obveznosti glede informacij v zvezi s pogodbami o finančnih storitvah za potrošnike, sklenjenimi na daljavo

1. Pravočasno, preden pogodba, sklenjena na daljavo, ali druga podobna ponudba za potrošnika postane zavezujoča, trgovec potrošniku na jasen in razumljiv način zagotovi naslednje informacije:
 - (a) identiteto in glavno dejavnost trgovca in, kadar je to primerno, identiteto in glavno dejavnost trgovca, v imenu katerega deluje;
 - (b) fizični naslov sedeža podjetja trgovca ter njegovo telefonsko številko in elektronski naslov ali podatke o drugih sredstvih za sporazumevanje, ki jih ponuja trgovec in, kadar je to primerno, trgovca, v imenu katerega deluje; vsa ta sredstva za sporazumevanje, ki jih ponuja trgovec, potrošniku omogočijo, da hitro stopi v stik s trgovcem in z njim učinkovito komunicira, ter zagotavljajo potrošniku, da kakršno koli pisno korespondenco s trgovcem hrani na trajnem nosilcu podatkov;

- (c) ustrezne kontaktne podatke, ki potrošniku omogočajo, da naslovi pritožbe na trgovca in, kadar je to primerno, na trgovca, v imenu katerega deluje;
- (d) kadar je trgovec vpisan v poslovni ali primerljiv javni register, register, v katerega je vpisan, in številko njegovega vpisa v register ali enakovredno oznako v navedenem registru;
- (e) kadar je za dejavnost trgovca potrebno dovoljenje, ime, naslov, spletno mesto in druge kontaktne podatke zadevnega nadzornega organa;
- (f) opis glavnih značilnosti finančne storitve;
- (g) skupno ceno, ki jo mora za finančno storitev potrošnik plačati trgovcu, vključno z vsemi s tem povezanimi pristojbinami, taksami in stroški ter vsemi davki, ki jih trgovec plača, ali če natančne cene ni mogoče navesti, osnovo za njen izračun, ki potrošniku omogoča preverjanje cene;
- (h) kadar je to primerno, informacije o posledicah zapoznelih ali zamujenih plačil;
- (i) kadar je to primerno, informacijo, da je bila cena prilagojena na podlagi avtomatiziranega sprejemanja odločitev;

- (j) kadar je to primerno, opozorilo, da je finančna storitev povezana z instrumenti, ki zaradi svojih posebnih lastnosti ali postopkov za izvedbo vključujejo posebna tveganja ali pa je njihova cena podvržena nihanjem na finančnih trgih, na katere trgovec nima vpliva, pa tudi opozorilo, da pretekli donosi niso kazalnik prihodnjih donosov;
- (k) opozorilo, da mogoče obstajajo drugi davki in/ali stroški, ki jih ne plača ali zaračuna trgovec;
- (l) vsako omejitev glede obdobja veljavnosti informacij, ki so zagotovljene v skladu s tem odstavkom;
- (m) ureditve glede plačila in izpolnitve;
- (n) vse posebne dodatne stroške, ki jih mora potrošnik plačati za uporabo sredstev za sporazumevanje na daljavo, če se ti dodatni stroški zaračunavajo;
- (o) kadar so okoljski ali socialni dejavniki vključeni v naložbeno strategijo finančne storitve, informacije o vseh okoljskih ali socialnih ciljih, h katerim je usmerjena finančna storitev;

- (p) obstoj ali neobstoj pravice do odstopa od pogodbe in, kadar pravica do odstopa od pogodbe obstaja, informacije o roku za odstop od pogodbe in pogojih uveljavljanja te pravice, vključno z informacijami o znesku, ki ga mora potrošnik morda plačati, pa tudi posledice neuveljavljanja navedene pravice;
- (q) najkrajše trajanje pogodbe, sklenjene na daljavo, če gre za stalno ali ponavljajoče se izvajanje finančnih storitev;
- (r) informacije o vseh pravicah, ki jih imajo stranke po pogodbi, sklenjeni na daljavo, za predčasno ali enostransko odpoved, vključno z vsemi kaznimi, ki jih v teh primerih nalaga pogodba;
- (s) praktična navodila in postopke za uveljavljanje pravice do odstopa od pogodbe v skladu z odstavkom 16b(1), v katerih so med drugim navedeni telefonska številka ter elektronski naslov trgovca ali podatki o drugih sredstvih za sporazumevanje, relevantnih za pošiljanje izjave o odstopu od pogodbe, ter v primeru pogodb o finančnih storitvah, sklenjenih prek spletnega vmesnika, informacije o obstoju in namestitvi funkcije za odstop od pogodbe iz člena 11a;
- (t) vse pogodbene klavzule o pravu, ki se uporablja za pogodbo, sklenjeno na daljavo, in/ali o pristojnem sodišču;

- (u) jezik ali jezike v katerem se pošiljajo pogodbeni pogoji in poprejšnje informacije iz tega člena, pa tudi, v katerem jeziku ali jezikih se trgovec s potrošnikovim soglasjem sporazumeva v času trajanja pogodbe, sklenjene na daljavo;
 - (v) kadar je primerno, možnost izvensodnega reševanja pritožbe in drugih pravnih sredstev, ki se uporabljajo za trgovca, ter način dostopanja do le-teh;
 - (w) obstoj jamstvenega sklada ali drugih odškodninskih sporazumov, ki jih ne zajemata Direktivi 2014/49/EU* in 97/9/ES Evropskega parlamenta in Sveta**.
2. Države članice lahko v svojem nacionalnem pravu ohranijo ali uvedejo jezikovne zahteve v zvezi z informacijami iz odstavka 1, da bi potrošniku zagotovile lažje razumevanje teh informacij.
3. Trgovec v primeru ustnih sporočil po telefonskih zvezah na začetku klica s potrošnikom jasno in nedvoumno navede svojo identiteto in komercialni namen tega klica. Kadar se klic snema ali se lahko posname, trgovec tudi o tem obvesti potrošnika.

4. Z odstopanjem od odstavka 1 lahko trgovec v primeru ustnih sporočil po telefonskih zvezah iz odstavka 3, če se potrošnik s tem izrecno strinja, zagotovi le informacije iz točk (a), (f), (g), (k) in (p) odstavka 1, preden je pogodba, sklenjena na daljavo, za potrošnika zavezujoča. V tem primeru trgovec potrošnika obvesti o naravi in razpoložljivosti drugih informacij iz odstavka 1. Trgovec zagotovi druge informacije, zahtevane v skladu z odstavkom 1, na trajnem nosilcu podatkov takoj po sklenitvi pogodbe na daljavo.
5. V primeru, da se informacije iz odstavka 1 zagotovijo manj kot en dan pred tem, ko je pogodba, sklenjena na daljavo, za potrošnika zavezujoča, države članice od trgovca zahtevajo, da potrošniku pošlje opomnik o možnosti odstopa od pogodbe, sklenjene na daljavo, in o postopku za odstop od pogodbe v skladu s členom 16b. Ta opomnik se potrošniku zagotovi na trajnem nosilcu podatkov v roku enega do sedmih dni po sklenitvi pogodbe na daljavo.
6. Informacije iz odstavka 1 se potrošniku zagotovijo na trajnem nosilcu podatkov in so lahko berljive.

Informacije iz odstavka 1 se potrošnikom z invalidnostjo, vključno s slepimi in slabovidnimi osebami, na zahtevo zagotovijo v ustrezni in dostopni obliki.

7. Kadar so informacije zagotovljene z elektronskimi sredstvi, lahko trgovec za te informacije uporabi večplastno navajanje, kar pa ne velja za informacije iz odstavka 1, točke (a), (f), (g), (k) in (p).

Kadar so informacije večplastno navedene, je mogoče informacije iz odstavka 1 pregledati, shraniti in natisniti kot en sam dokument.

V teh primerih trgovec zagotovi, da so potrošniku pred sklenitvijo pogodbe na daljavo predstavljene vse predpogodbene informacije iz odstavka 1.

8. V zvezi z izpolnjevanjem zahtev glede informacij iz tega člena, nosi dokazno breme trgovec.
9. Države članice lahko sprejmejo ali ohranijo strožje določbe o obveznostih glede predpogodbenih informacij, kot so te, ki so navedene v tem členu, kadar so določbe v skladu s pravom Unije.
10. Kadar posamezne finančne storitve ureja drug akt Unije, ki vsebuje pravila o informacijah, ki jih je treba potrošniku zagotoviti pred sklenitvijo pogodbe, se za zadevne finančne storitve uporabljajo samo pravila iz navedenega akta Unije, ne glede na raven podrobnosti navedenih pravil, razen če je v navedenem aktu Unije določeno drugače.

Kadar ta drug akt Unije ne vsebuje pravil o informacijah v zvezi s pravico do odstopa od pogodbe, trgovec potrošnika obvesti o obstoju ali neobstoju take pravice v skladu z odstavkom 1, točka (p).

Člen 16b

Pravica do odstopa od pogodb za finančne storitve, sklenjenih na daljavo

1. Države članice zagotovijo, da lahko potrošnik v 14 koledarskih dneh odstopi od pogodbe, ne da bi moral plačati kazen ali navesti razlog. Pri pogodbah, sklenjenih na daljavo, ki se nanašajo na osebna pokojninska zavarovanja, se ta rok podaljša na 30 koledarskih dni.

Rok za odstop od pogodbe iz prvega pododstavka se začne:

- (a) bodisi na dan sklenitve pogodbe na daljavo
- (b) bodisi na dan, ko potrošnik prejme pogodbene pogoje in informacije v skladu s členom 16a, če ta dan nastopi pozneje kot dan iz točke (a) tega pododstavka.

Če potrošnik ne prejme pogodbenih pogojev in informacij v skladu s členom 16a, se rok za odstop od pogodbe v vsakem primeru izteče 12 mesecev in 14 dni po sklenitvi pogodbe na daljavo. To ne velja, če potrošnik ni bil obveščen o svoji pravici do odstopa od pogodbe v skladu s členom 16a(1), točka (p).

2. Pravica do odstopa od pogodbe se ne uporablja za:
- (a) finančne storitve za potrošnike, katerih cena je odvisna od nihanj na finančnem trgu, na katera trgovec nima vpliva in ki lahko nastopijo v roku za odstop od pogodbe pri storitvah v zvezi z:
- devizami,
 - instrumenti denarnega trga,
 - prenosljivimi vrednostnimi papirji,
 - deleži v kolektivnih naložbenih podjetjih,
 - finančnimi terminskimi pogodbami, vključno z enakovrednimi instrumenti z gotovinskim plačilom,
 - terminskimi dogovori o obrestni meri,
 - obrestnimi in valutnimi zamenjavami ter zamenjavami lastniških finančnih instrumentov,
 - opcijami za pridobitev ali odtujitev katerih koli instrumentov iz te točke, vključno z enakovrednimi instrumenti z gotovinskim plačilom. V to skupino sodijo zlasti valutne in obrestne opcije;

- (b) zavarovalne police za potovanje in prtljago ali podobne kratkoročne zavarovalne police z veljavnostjo, krajšo od enega meseca;
 - (c) pogodbe, ki sta jih na potrošnikovo izrecno zahtevo obe stranki že v celoti izpolnili, preden potrošnik uresniči svojo pravico do odstopa od pogodbe.
3. Šteje se, da je potrošnik uveljavil svojo pravico do odstopa od pogodbe v roku za odstop od pogodbe iz odstavka 1, če je pred iztekom tega roka poslal obvestilo glede uveljavljanja pravice do odstopa od pogodbe.
4. Kadar trgovec ali tretja oseba opravi pomožno storitev v zvezi s pogodbo o finančnih storitvah, sklenjeno na daljavo, na podlagi dogovora med tretjo osebo in trgovcem, pomožna pogodba za potrošnika ni zavezujoča, če ta uveljavlja svojo pravico do odstopa od pogodbe v skladu s tem členom. Kadar se potrošnik odloči za odstop od pomožne pogodbe, za to ne nosi nobenih stroškov.
5. Ta člen ne posega v nobeno določbo nacionalne zakonodaje, ki določa časovno obdobje, v katerem se pogodba ne sme začeti izpolnjevati.

6. Kadar posamezne finančne storitve ureja drug akt Unije, ki vsebuje pravila o pravici do odstopa od pogodbe, se za zadevne finančne storitve uporabljajo samo pravila o odstopu od pogodbe iz tega drugega akta Unije, razen če je v njem določeno drugače. Kadar imajo države članice na podlagi tega drugega akta Unije pravico do možnosti izbire med pravico do odstopa od pogodbe in alternativno možnostjo, kot je obdobje za razmislek, se za te posamezne finančne storitve uporabljajo samo ustrezna pravila iz navedenega akta Unije, razen če je v njem določeno drugače.
7. Z odstopanjem od tega člena se lahko države članice glede pravice do odstopa od pogodbe ali obdobja za razmislek namesto tega odločijo, da bodo uporabile naslednje določbe za naslednje finančne storitve:
 - (a) člen 14(6) Direktive 2014/17/EU Evropskega parlamenta in Sveta^{***} za kreditne pogodbe, ki so izvzete s področja uporabe navedene direktive s členom 3(2) navedene Direktive, in
 - (b) člena 26 in 27 Direktive (EU) 2023/2225 Evropskega parlamenta in Sveta^{****} za kreditne pogodbe, ki so izvzete s področja uporabe navedene direktive s členom 2(2) navedene Direktive.

Člen 16c

Plačilo za storitev, opravljeno pred odstopom od pogodbe

1. Kadar potrošnik uveljavlja pravico do odstopa od pogodbe v skladu s členom 16b, se lahko od njega zahteva le, da plača storitev, ki jo je trgovec v skladu s pogodbo, sklenjeno na daljavo, zanj dejansko opravil. Potrošnik to storitev plača brez nepotrebnega odlašanja. Znesek, ki ga je treba plačati, ne sme:
 - (a) presegati zneska, ki je sorazmeren obsegu že opravljene storitve v primerjavi s celotnim obsegom pogodbe, sklenjene na daljavo,
 - (b) v nobenem primeru biti izračunan tako, da bi se lahko razumel kot pogodbeni kazen.
2. Države članice lahko določijo, da potrošniki za odstop od zavarovalne pogodbe niso dolžni plačati ničesar.
3. Trgovec lahko od potrošnika zahteva plačilo zneska na podlagi odstavka 1 tega člena samo, če lahko dokaže, da je bil potrošnik ustrezno obveščen o plačljivem znesku v skladu s členom 16a(1), točka (p). Vendar pa trgovec takega plačila ne sme zahtevati, če je brez potrošnikove poprejšnje zahteve začel izpolnjevati pogodbo pred iztekom roka za odstop od pogodbe, predvidenega s členom 16b(1).

4. Trгоvec brez nepotrebnega odlašanja in najpozneje v 30 koledarskih dneh od dneva, ko je prejel obvestilo o odstopu od pogodbe, potrošniku vrne vsak znesek, ki ga je od njega prejel v skladu s pogodbo, sklenjeno na daljavo, razen zneska iz odstavka 1.
5. Potrošnik brez nepotrebnega odlašanja in najpozneje v 30 koledarskih dneh od dneva, ko je odstopil od pogodbe, trgovcu vrne vsak znesek, ki ga je od njega prejel.

Člen 16d

Ustrezna pojasnila

1. Države članice zagotovijo, da morajo trgovci potrošnikom dati ustrezna pojasnila glede predlaganih pogodb o finančnih storitvah, da lahko potrošnik oceni, ali predlagana pogodba in pomožne storitve ustrezajo njegovim potrebam in finančnemu položaju. Taka pojasnila se potrošniku zagotovijo brezplačno in pred sklenitvijo pogodbe. Ta pojasnila vključujejo naslednje elemente:
 - (a) zahtevane predpogodbene informacije;
 - (b) bistvene značilnosti predlagane pogodbe, vključno z morebitnimi pomožnimi storitvami;

- (c) konkretne učinke, ki jih predlagana pogodba lahko ima na potrošnika, po potrebi tudi posledice njegovega neizpolnjevanja plačilnih obveznosti ali zapoznelih plačil.
2. Države članice lahko določijo, na kakšen način in v kakšnem obsegu so podana pojasnila iz odstavka 1. Države članice lahko način in obseg prilagodijo glede na okoliščine položaja, v katerem se ponuja finančna storitev, glede na to, komu se ponuja, in glede na vrsto ponujene finančne storitve.
 3. Države članice zagotovijo, da ima potrošnik, če trgovec uporablja spletna orodja, pravico zahtevati in doseči človeško posredovanje v fazi pred sklenitvijo pogodbe ter v utemeljenih primerih po sklenitvi pogodbe na daljavo v istem jeziku, ki je bil uporabljen za predpogodbene informacije, zagotovljene v skladu s členom 16a(1).
 4. Dokazno breme v zvezi z izpolnjevanjem zahtev glede ustreznih pojasnil, določenih v tem členu, nosi trgovec.
 5. Kadar posamezne finančne storitve ureja drug akt Unije, ki vsebuje pravila o ustreznih pojasnilih, ki se zagotavljajo potrošniku, se za zadevne finančne storitve uporabljajo samo pravila o ustreznih pojasnilih iz navedenega akta Unije, razen če je v njem določeno drugače.

Člen 16e

Dodatna zaščita v zvezi s spletnimi vmesniki

1. Brez poseganja v Direktivo 2005/29/ES in Uredbo (EU) 2016/679 države članice zagotovijo, da trgovci pri sklepanju pogodb o finančnih storitvah na daljavo ne zasnujejo, organizirajo ali upravljajo svojih spletnih vmesnikov, kot so opredeljeni v členu 3(m) Uredbe (EU) 2022/2065 Evropskega parlamenta in Sveta^{****}, na način, ki zavaja ali manipulira potrošnike, ki so prejemniki njihovih storitev, ali kako drugače bistveno izkrivlja ali zmanjšuje njihovo zmožnost sprejemanja svobodnih in informiranih odločitev. Države članice zlasti sprejmejo ukrepe, ki v skladu s pravom Unije obravnavajo vsaj eno od naslednjih praks trgovcev:
 - (a) dodatno izpostavljajo nekatere možnosti, med katerimi izbirajo potrošniki, ki so prejemniki njihovih storitev;
 - (b) od potrošnikov, ki so prejemniki storitve, večkrat zahtevajo, naj izberejo, potem ko so že izbrali, zlasti s pojavnimi okni, ki zmotijo uporabniško izkušnjo, ali
 - (c) otežujejo postopek prekinitve storitve v primerjavi s postopkom prijave nanjo.

2. Države članice lahko sprejmejo ali ohranijo strožje določbe glede zahtev za trgovce, določenih v odstavku 1, če so te določbe v skladu s pravom Unije.

* Direktiva 2014/49/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. aprila 2014 o sistemih jamstva za vloge (UL L 173, 12.6.2014, str. 149).

** Direktiva 97/9/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 3. marca 1997 o odškodninskih shemah za vlagatelje (UL L 84, 26.3.1997, str. 22).

*** Direktiva 2014/17/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. februarja 2014 o potrošniških kreditnih pogodbah za stanovanjske nepremičnine in spremembi direktiv 2008/48/ES in 2013/36/EU ter Uredbe (EU) št. 1093/2010 (UL L 60, 28.2.2014, str. 34).

**** Direktiva (EU) 2023/2225 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. oktobra 2023 o potrošniških kreditnih pogodbah in razveljavitvi Direktive 2008/48/ES (UL L, 2023/2225, 30.10.2023, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2023/2225/oj>).

***** Uredba (EU) 2022/2065 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. oktobra 2022 o enotnem trgu digitalnih storitev in spremembi Direktive 2000/31/ES (Akt o digitalnih storitvah) (UL L 277, 27.10.2022, str. 1).“;

(5) v členu 24 se doda naslednji odstavek:

„6. Glede kršitev ukrepov, sprejetih na podlagi določb iz člena 3(1b), ki se uporabljajo za pogodbe o finančnih storitvah za potrošnike, sklenjene na daljavo, države članice zagotovijo, da kazni, ki se izrečejo v skladu s členom 21 Uredbe (EU) 2017/2394, vključujejo možnost izreka globe na podlagi upravnega postopka ali sprožitve sodnega postopka za izrek globe ali obojega.“;

(6) v členu 29 se odstavek 1 nadomesti z naslednjim:

„1. Kadar država članica uporabi eno od regulativnih možnosti iz člena 3(4), člena 6(7), člena 6(8), člena 7(4), člena 8(6), člena 9(1a) in (3), člena 16, drugi in tretji odstavek, člena 16a(2) in (9), člena 16b(7) in člena 16e, o tem obvesti Komisijo do ... [24 mesecev od datuma začetka veljavnosti te direktive], obvešča pa jo tudi o vseh naknadnih spremembah.“;

(7) Priloga I se spremeni v skladu s Prilogo I k tej direktivi.

Člen 2

Prenos in pregled

1. Države članice najpozneje do ... [24 mesecev od datuma začetka veljavnosti te direktive] sprejmejo in objavijo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo. Komisiji takoj sporočijo besedilo teh predpisov.

Navedene predpise uporabljajo od ... [30 mesecev od datuma začetka veljavnosti te direktive].

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Vključijo tudi izjavo, da se v obstoječih zakonih in drugih predpisih sklicevanje na direktivo, razveljavljeno s to direktivo, šteje za sklicevanje na to direktivo. Način sklicevanja in obliko izjave določijo države članice.

2. Države članice Komisiji sporočijo besedila temeljnih predpisov nacionalnega prava, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.
3. Komisija do 31. julija 2030 Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo o izvajanju te direktive, tudi o funkciji za odstop od pogodbe. V poročilo vključi oceno delovanja enotnega trga za finančne storitve, sklenjene na daljavo, v Uniji in učinka te direktive na drugo upoštevno pravo Unije.

Člen 3

Razveljavitev

Direktiva 2002/65/ES se razveljavi z učinkom od ... [30 mesecev od datuma začetka veljavnosti te direktive].

Sklicevanje na razveljavljeno direktivo se šteje za sklicevanje na Direktivo 2011/83/EU, kakor je spremenjena s to direktivo, in se bere v skladu s korelacijsko tabelo iz Priloge k tej direktivi.

Člen 4

Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 5

Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Strasbourgu,

Za Evropski parlament
predsednica

Za Svet
predsednik/predsednica

PRILOGA I

Priloga I k Direktivi 2011/83/EU se spremeni:

V poglavju „A. Vzorčna navodila za odstop od pogodbe“ se pod naslovom „Navodila za izpolnjevanje“ navodilo 3 nadomesti z naslednjim:

„[3] Če morate zagotoviti funkcijo, ki potrošniku omogoča odstop od pogodbe, sklenjene prek spleta, vstavite naslednje: ‚Pravico do odstopa od pogodbe lahko uveljavljate tudi na spletu na [vstavite spletni naslov ali drugo ustrezno pojasnilo, kje je funkcija odstopa od pogodbe na voljo]. Če uporabite to spletno funkcijo, vam bomo prek trajnega nosilca podatkov (npr. po elektronski pošti) brez nepotrebnega odlašanja poslali potrdilo o prejemu obvestila za odstop od pogodbe, vključno z njegovo vsebino ter datumom in uro njegove predložitve.‘
Če potrošniku nudite možnost, da elektronsko izpolni in predloži informacije v zvezi s svojim odstopom od pogodbe na vašem spletnem mestu, vstavite naslednje: ‚Lahko tudi elektronsko izpolnite in predložite vzorčni odstopni obrazec ali katero koli drugo nedvoumno izjavo na naši spletni strani [vstavite spletni naslov]. Če se odločite za to možnost, vam bomo nemudoma poslali potrdilo o prejemu takšnega odstopnega obrazca na trajnem nosilcu podatkov (npr. po elektronski pošti).‘.“

PRILOGA II

Korelacijska tabela

Direktiva 2002/65/ES	Direktiva 2011/83/EU, kakor je spremenjena s to direktivo
Člen 1(1)	–
Člen 1(2), prvi pododstavek	Člen 3(1b), drugi pododstavek
Člen 1(2), drugi pododstavek	Člen 3(1b), tretji in četrti pododstavek
Člen 2, točka (a)	Člen 2, točka (7)
Člen 2, točka (b)	Člen 2, točka (12)
Člen 2, točka (c)	Člen 2, točka (2)
Člen 2, točka (d)	Člen 2, točka (1)
Člen 2, točka (e)	Člen 2, točka (7)
Člen 2, točka (f)	Člen 2, točka (10)
Člen 2, točka (g)	–
Člen 3(1)	Člen 16a(1)
Člen 3(1), točke 1(a), (b) in (c)	Člen 16a(1), točki (a) in (b)
Člen 3(1), točka 1(d)	Člen 16a(1), točka (d)
Člen 3(1), točka 1(e)	Člen 16a(1), točka (e)
Člen 3(1), točka 2(a)	Člen 16a(1), točka (f)
Člen 3(1), točka 2(b)	Člen 16a(1), točka (g)
Člen 3(1), točka 2(c)	Člen 16a(1), točka (j)
Člen 3(1), točka 2(d)	Člen 16a(1), točka (k)
Člen 3(1), točka 2(e)	Člen 16a(1), točka (l)
Člen 3(1), točka 2(f)	Člen 16a(1), točka (m)
Člen 3(1), točka 2(g)	Člen 16a(1), točka (n)
Člen 3(1), točka 3(a)	Člen 16a(1), točka (p)
Člen 3(1), točka 3(b)	Člen 16a(1), točka (q)

Direktiva 2002/65/ES	Direktiva 2011/83/EU, kakor je spremenjena s to direktivo
Člen 3(1), točka 3(c)	Člen 16a(1), točka (r)
Člen 3(1), točka 3(d)	Člen 16a(1), točka (s)
Člen 3(1), točka 3(e)	–
Člen 3(1), točka 3(f)	Člen 16a(1), točka (t)
Člen 3(1), točka 3(g)	Člen 16a(1), točka (u)
Člen 3(1), točka 4(a)	Člen 16a(1), točka (v)
Člen 3(1), točka 4(b)	Člen 16a(1), točka (w)
Člen 3(2)	–
Člen 3(3), prvi pododstavek, točka (a)	Člen 16a(3)
Člen 3(3), prvi pododstavek, točka (b), in drugi pododstavek	Člen 16a(4)
Člen 3(4)	–
Člen 4(1) in (5)	Člen 16a(10)
Člen 4(2)	Člen 16a(9)
Člen 4(3) in (4)	-
Člen 5(1)	Člen 16a(1), prvi pododstavek, (5) in (6), prvi pododstavek
Člen 5(2)	–
Člen 5(3)	–
Člen 6(1), prvi pododstavek, prvi stavek	Člen 16b(1), prvi pododstavek
Člen 6(1), prvi pododstavek, drugi stavek	–
Člen 6(1), drugi pododstavek, prva alineja	Člen 16b(1), drugi pododstavek, točka (a)
Člen 6(1), drugi pododstavek, druga alineja	Člen 16b(1), drugi pododstavek, točka (b)
Člen 6(1), tretji pododstavek	–
Člen 6(2), točka (a)	Člen 16b(2), točka (a)
Člen 6(2), točka (b)	Člen 16b(2), točka (b)
Člen 6(2), točka (c)	Člen 16b(2), točka (c)

Direktiva 2002/65/ES	Direktiva 2011/83/EU, kakor je spremenjena s to direktivo
Člen 6(3), (4), (5), (6), (7) in (8)	–
Člen 7(1), uvodno besedilo	Člen 16c(1), uvodno besedilo
Člen 7(1), prva alineja	Člen 16c(1), točka (a)
Člen 7(1), druga alineja	Člen 16c(1), točka (b)
Člen 7(2)	Člen 16c(2)
Člen 7(3)	Člen 16c(3)
Člen 7(4)	Člen 16c(4)
Člen 7(5)	Člen 16c(5)
Člen 9	–
Člen 10	–
Člen 11, prvi in tretji odstavek	Člen 24(1)
Člen 11, drugi odstavek	–
Člen 12(1)	Člen 25, prvi odstavek
Člen 12(2)	–
Člen 13(1)	Člen 23(1)
Člen 13(2)	Člen 23(2)
Člen 13(3)	–
Člen 14	–
Člen 15	–
Člen 16	–
Člen 17	–
Člen 18	–
Člen 19	–
Člen 20	–
Člen 21	–
Člen 22	–
Člen 23	–